

Η παραβολή του αγνώμονος δούλου (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Εις το όνομα του Πατρός, και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Συχνά οι άνθρωποι ταλαιπωρούνται από το ερώτημα: πως μπορεί κάποιος να σωθεί; Και βρίσκουμε σ'αυτό το εδάφιο του Ευαγγελίου, όπως σε μια ολοκληρωμένη σειρά από άλλα, μια τόσο απλή και συγκεκριμένη απάντηση. Η σωτηρία σας βρίσκεται στα χέρια σας: συγχωρήστε - και θα συγχωρηθείτε. Και την στιγμή που θα έχετε συγχωρηθεί, σημαίνει ότι η αιώνια ζωή είναι ανοιχτή για σας.

Στο σημερινό Ευαγγέλιο ο Χριστός μας μιλάει για έναν άνθρωπο που όφειλε ένα τεράστιο χρηματικό ποσό στον κύριό του αλλά δεν είχε τα μέσα να του το ξεπληρώσει κι ο κύριος του τα διέγραψε όλα γιατί τον λυπήθηκε. Φεύγοντας αυτός ο άνθρωπος συνάντησε κάποιον ο οποίος του χρωστούσε ένα μικρό χρηματικό

ποσό, κι άρχισε να απαιτεί την πληρωμή του χωρίς έλεος. Ακούγοντας αυτό ο κύριός του, είπε: Εγώ σου συγχώρησα ένα τεράστιο χρέος, πως μπορείς εσύ να μην συγχωρείς στον οφειλέτη σου αυτή την μικρή οφειλή; Με τον ίδιο τρόπο περιμένουμε ότι με μια λέξη συγχώρησης απ' τον Θεό, οι πύλες της αιώνιας ζωής μπορούν ν' ανοίξουν για μας, αλλά εμείς κλείνουμε αυτές τις πόρτες – τις μικρές πόρτες αυτής της εφήμερης ζωής, σ' ένα άλλο πρόσωπο. Σε τι μπορούμε να ελπίζουμε;

Το Ευαγγέλιο λέει σ' ένα άλλο σημείο: μ' όποιο μέτρο μετράμε, με το ίδιο μέτρο θα μετρηθούμε. Στους Μακαρισμούς λέει: ευλογημένοι είναι αυτοί που συγχωρούν, γιατί κι αυτοί θα συγχωρηθούν, και στην Κυριακή προσευχή: συγχώρησε μας όπως συγχωρούμε. Πόσο απλά φαίνονται όλα, κι όμως πόσο δυσκολευόμαστε. Θα ήταν απλό αν οι καρδιές μας ανταποκρίνονταν στην λύπη, στην ανάγκη· είναι δύσκολο γιατί οι καρδιές μας μένουν σιωπηλές. Αλλά γιατί συμβαίνει αυτό; Ίσως να μην ήταν έτσι, επειδή, όταν κάποιος φέρεται άσχημα, πάντα θεωρούμε ότι είναι κακός άνθρωπος, χωρίς να συνειδητοποιούμε ότι ένας άνθρωπος θέλει τόσο πολύ να είναι καλός, θέλει τόσο κάθε λέξη του, οι σκέψεις του κι η καρδιά του να είναι αγνές, οι πράξεις του να έχουν αξία, αλλά απλά δεν έχει την δύναμη, μπλέκεται από παλιές συνήθειες, από την πίεση του περιβάλλοντός του, από μια ψεύτικη ντροπή, κι από τόσα άλλα. Και συνεχίζει να φέρεται άσχημα· αλλά θα μπορούσαμε

να τον ξεμπερδέψουμε. Μπορούμε να τον κοιτάξουμε, όπως θα τον έβλεπε ο Θεός, με συμπόνοια, όπως θα μπορούσε κάποιος να δει έναν άρρωστο άνθρωπο που πεθαίνει από κάποια ασθένεια που θα μπορούσε να γιατρευτεί αν μοναχά του δίναμε την κατάλληλη θεραπεία.

Και καθένας από εμάς μπορεί να κάνει αυτό που είναι αναγκαίο. Κοιταξτε κάποιον, και σπλαχνισθείτε τον επειδή με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο είναι αδύναμος, οργισμένος, εκδικητικός, κακός. Σπλαχνισθείτε τον και στρέψτε την φωτεινή πλευρά της ψυχής σας προς αυτόν, πέστε του ότι οι πράξεις και τα λόγια του δεν σας εξαπατούν, όσο κακός κι αν μπορεί να δείχνει, γιατί ξέρετε ότι αυτός είναι εικόνα του Θεού, σπιλωμένη και παραμορφωμένη, κι όμως εσείς στο πρόσωπο του προσκυνάτε τον Θεό, και τον αγαπάτε σαν αδελφό σας. Κάνοντας αυτό μπορεί να σας κοστίσει πάρα πολύ, αλλά, αν μπορούσατε να το κάνετε μία ή δύο φορές, τότε θα βλέπατε πως μπορεί ένα πρόσωπο ν' αλλάξει επειδή πιστέψατε σ' αυτό, επειδή αποθέσατε την ελπίδα του Θεού σ' αυτό, άραγε σε τι κόσμο θα ζούσαμε – σ' ένα κόσμο αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Αλήθεια, πρέπει να πληρώσουμε γι' αυτό με το αίμα της καρδιάς μας, με δάκρυα συμπόνοιας, με την αγωνία της καρδιάς μας, αλλά τι χαρά θα υπάρχει όχι μόνον ανάμεσα στους αγγέλους του Θεού στον ουρανό, όταν θα δούν να σώζεται ένας αμαρτωλός, αλλά και στις καρδιές μας, όταν ξαφνικά δούμε, ότι σε απάντηση της συμπόνοιας και της αγάπης μας, ένα πρόσωπο γέμισε με το φως της αιώνιας ζωής! Αμήν.

πηγή: www.agiazoni.gr